

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Michaela Remešová

Téma a rozsah práce: Tématem práce je Trestněprávní odpovědnost v ochraně životního prostředí. Práce je přehledně zpracována na 62 stranách ve 4 kapitolách doplněných o úvod, závěr, abstrakt a další povinné náležitosti.

Datum odevzdání práce: listopad 2012

Aktuálnost (novost) tématu: Trestněprávní odpovědnost v ochraně životního prostředí je tématem, které je v literatuře i kvalifikačních pracích zpracováno poměrně často. Přestože právní úprava existuje již několik desítek let, je tato úprava neustále zpřesňována a rozšiřována. I přes tento pokrok v právu navíc i nadále dochází k přehlížení trestných činů proti životnímu prostředí. Z výše uvedených důvodů lze téma hodnotit jako **aktuální**.

Náročnost tématu: Téma trestní odpovědnosti v ochraně životního prostředí je díky své vysoké praktičnosti často zpracovávané v odborné literatuře, což je při psaní každé odborné práce spíše výhodou a snižuje její obtížnost. Na druhou stranu, je téma vysoce obtížné svým širokým záběrem přes několik právních odvětví (trestní a správní právo). Autorka tedy při tvorbě práce musela prokázat hlubší znalosti z těchto oborů. Zároveň došlo k zásadnímu rozšíření trestní odpovědnosti i na právnické osoby. Autorka navíc prováděla komparaci se Švédskem. Téma proto hodnotím jako **mírně obtížné**.

Hodnocení práce: Diplomová práce má celkem 62 stran a 4 kapitoly doplněné o úvod, závěr, abstrakt a další povinné náležitosti. Členění práce je sice přehledné a logické. Úprava práce i jazyková a stylistická úroveň je obstojná - práce neobsahuje téměř žádné překlepy, kvalitní a bezchybné formátování (až na drobné výjimky, např. formát obsahu nebo rozdílné odstupy mezi odstavci na str. 3), atd. Práce navíc obsahuje dostatečné množství poznámek pod čarou, byť se mnohdy jedná pouze o odkazy na přesné ustanovení předpisů či na několik opakujících se autorů. Po formální stránce proto hodnotím práci uspokojivě.

Obsahový záběr práce je velmi široký. Autorka se nejdříve zabývala základními pojmy (tj. odpovědnost a životní prostředí), následně odpovědností jako takovou (deliktní odpovědnost a odpovědnost za ztráty na životním prostředí), pak teprve trestní odpovědností, kterou postupně rozebrala z pohledu historického vývoje a platné úpravy. Samostatná část je věnována odpovědnosti právnických osob a komparaci s právní úpravou ve Švédsku. Práci autorky je poměrně slušným popisem daného tématu. Za nejpřínosnější považuji kapitolu 4, ve které se autorka věnuje srovnání švédské právní úpravy a úvahám nad švédskou praxí a možnostmi úprav českého právního řádu de lege ferenda. Tato část obsahuje promyšlené návrhy k řešení současného neuspokojivého stavu.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobrý**.

Otázky k obhajobě: V rámci ústní obhajoby bych autorku ráda požádala o zodpovězení následujících otázek:

1. Autorka v práci zmiňuje neefektivitu české úpravy trestní odpovědnosti. Jaké prostředky pro nápravu tohoto stavu navrhuje?

2. Má autorka podrobnější statistiku o množství zahájených a ukončených trestních řízeních v oblasti životního prostředí ve Švédsku?

V Praze dne 14. 1. 2013

JUDr. Petra Humlíčková, Ph.D.